

200829

Ägodelar

Jag såg att om man fått rikedom genom Guds försyn, är det inte någon synd att äga den. Och om det inte dyker upp något tillfälle att använda dessa medel för Guds verk, är det inte någon synd att fortfarande äga dem. Men om tillfällen att använda sin egendom till Guds ära och för att främja Hans verk presenteras för bröderna och de behåller dem, kommer den att bli en stötesten för dem. I nödens tid kommer deras samlade skatter att framstå som en förseelse för dem. Då kommer alla tillfällen att vara borta att använda deras tillgångar till Guds ära. Under själslig vanda kommer de att kasta sina tillgångar ifrån sig och betrakta dem som värdelösa. Deras guld och silver kan inte frälsa dem på den dagen. Det kommer över dem med en förkrossande tyngd, att de måste avlägga räkenskap för sin förvaltning, hur de har använt sin Herres pengar. Egenkärlek fick dem att tro att alltsammans var deras eget och att de kunde behöva alltihop. Men sedan inser de, inser bittert och förstår, att deras tillgångar bara var ett lån till dem från Gud, för att de generöst skulle ge tillbaka genom att använda dem för att främja Hans verk. Deras förmögenhet bedrog dem. De kände sig fattiga och levde för sin egen skull. Till sist kommer de att finna att den del de skulle ha använt till Guds verk är en fruktansvärd börda. (Testimonies for the Church, band 1, sid 169)

Översättning: S. Gundler